YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
25 päivänä kesäkuuta 1997 *

Asiassa C-285/94,

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö professori Umberto Leanza, jota avustaa valtionasiamies Pier Giorgio Ferri, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Eugenio de March, jota avustaa asianajaja Alexandre Carnelutti, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamisesta markkinointivuodelle 1993—1994 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1840/94 (EYVL L 193, s. 1),

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray ja G. Hirsch (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 3.10.1996 pidetyssä istunnossa esittämät lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 5.11.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Italian tasavalta on yhteisöjen tuomioistuimeen 20.10.1994 jättämällään kanteella vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kumoamaan oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamisesta markkinointivuodelle 1993—1994 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1840/94 (EYVL L 193, s. 1, jäljempänä riidanalainen asetus).

2 Tämä asetus kuuluu osana yhteisön oliiviöljyn ja oliivien tuottajia koskevaan tukilainsäädäntöön.

3 Rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 136/66/ETY (EYVL N:o 172, s. 3025/66, jäljempänä asetus N:o 136/66) säädetään tuista, joita yhteisö myöntää oliiviöljyn ja oliivien tuottajille. Tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä marraskuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3499/90 (EYVL L 338, s. 1, jäljempänä asetus N:o 3499/90), säädetään seuraavaa:

"2. Tukea myönnetään:

— oliivinviljelijöille, joiden keskimääräinen markkinointivuoden tuotanto on vähintään 500 kilogrammaa oliiviöljyä, tosiasiallisesti tuotetun oliiviöljyn määrän mukaan,

— muille oliivinviljelijöille heidän viljelemiensä oliivipuiden lukumäärän ja tuotantopotentiaalin sekä kiinteästi vahvistettujen tuotosten mukaan sillä edellytyksellä, että tuotetut oliivit on murskattu."

4 Tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2261/84 (EYVL L 208, s. 3, jäljempänä asetus N:o 2261/84) 2 artiklan 4 kohdan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä marraskuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3500/90 (EYVL L 338, s. 3), asetuksen N:o 136/66 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuille suurille tuottajille myönnettävä tuki lasketaan niiden tosiasiallisen tuotannon mukaan, kun taas muut saman asetuksen 5 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut tuottajat saavat tuen, joka on "samansuuruinen kuin tuki, joka saadaan soveltamalla 18 artiklan mukaisesti neljän viimeisen markkinointivuoden aikana kiinteästi vahvistettujen oliivien ja öljyn tuotoksien keskiarvoa tuotannossa olevien oliivipuiden määrään, jos oliivit on jalostettu öljyksi hyväksytyssä myllyssä".

5 Asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3500/90, säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, joiden perusteella määritetään eri tyyppisten tukien laskemisessa tarvittavat erilaiset määrät seuraavasti:

"1. Ennen 1 päivää joulukuuta komissio määrittää kuluvaksi markkinointivuodeksi oliivien ja öljyn tuotosten keskiarvon neljältä viimeiseltä markkinointivuodelta.

2. Ennen 1 päivää huhtikuuta vahvistetaan kuluvaksi markkinointivuodeksi asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— arvioitu tuotanto,

— tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka voidaan maksaa ennakolta. Tämän määrän on oltava sellainen, että kyseisen markkinointivuoden tuotantoarviot huomioon ottaen vältetään tuen maksaminen perusteettomasti oliivinviljelijöille.

3. Viimeistään kuusi kuukautta markkinointivuoden päätyttyä vahvistetaan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän markkinointivuoden:

— tosiasiallinen tuotanto, jolle tukioikeus on myönnetty,

— — —

— — — .

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta tiedot kuluvan markkinointivuoden oliiviöljytuotantoa koskevista arvioista. Komissio voi käyttää muita tietolähteitä ja tarvittaessa teettää oliiviöljytuotantoa koskevia tutkimuksia tai tiedusteluja."

6 Oliivien ja öljyn tuotoksen laskentatavoista säädetään lähemmin asetuksen N:o 2261/84 18 artiklassa, jonka mukaan

"Asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut oliivien ja öljyn tuotokset vahvistetaan yhtenäisiä tuotantoalueita kohti viimeistään 31 päivänä toukokuuta kunakin vuonna tietojen perusteella, jotka tuottajajäsenvaltiot ovat toimittaneet viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kunakin vuonna."

7 Saman asetuksen 19 artiklassa lisätään, että 18 artiklassa tarkoitetut tuotokset vahvistetaan asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä ns. hallintokomiteamenettelyä noudattaen.

8 Niistä perustiedoista, joita komissio tarvitsee määrittääkseen tuotokset, säädetään oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 31 päivänä lokakuuta 1984 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3061/84 (EYVL L 288, s. 52) 12 artiklassa seuraavasti:

"1. Asetuksen (ETY) N:o 2261/84 18 artiklassa tarkoitettujen oliivien ja öljyn tuotosten vahvistamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle määrätyt yhtenäisiä tuotantoalueita koskevat tiedot, joiden laatimisessa on otettu huomioon erityisesti:

— maantieteellinen sijainti ja maaperän viljelyominaisuudet,

— oliivipuiden pääasialliset lajikkeet sekä niiden yleisin leikkaustapa ja ikä.

2. Tietoihin on sisällyttävä jokaisen tuotantoalueen osalta vähintään:

a) alueen maantieteellinen rajaus;

b) arvio alasta, jolla kasvaa oliivipuita,

c) arvio oliivipuiden keskimääräisestä lukumäärästä oliivinviljelyyn käytettyä hehtaaria kohti;

d) keskimääräinen puukohtainen oliivintuotanto;

e) keskimääräinen öljyntuotanto 100:aa kilogrammaa oliiveja kohti.

3. Jokaisen tuotantoalueen osalta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on liitettävä selostus alueen tuotanto-olosuhteista markkinointivuoden aikana.

4. Öljyn tuotosten vahvistamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on määritettävä jokaisen tuotantoalueen osalta kyseisen alueen oliiviöljyn tuotos alueen puristyskykyä korjuun eri vaiheissa edustavissa eri tavalla varustetuissa myllyissä.

Oliivien tuotoksen vahvistamiseksi tuottajajäsenvaltioiden on määritettävä vähintään tärkeimmillä tuotantoalueilla markkinointivuoden alussa alueen tuotantoolosuhteissa edustavista oliivipuista saadut oliivien tuotokset.

5. Komission edustajat osallistuvat edellä tarkoitettujen tietojen määrittämiseen."

9 Oliivialan erityistoimenpiteistä 17 päivänä heinäkuuta 1984 annetun asetuksen N:o 2262/84 (EYVL L 208, s. 11) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jokaisen tuottajajäsenvaltion on perustettava oman oikeusjärjestyksensä mukaisesti erityinen toimielin, jonka tehtävänä ovat tietyt oliiviöljyn tuotantotukijärjestelmään liittyvät tarkastukset ja toimet", jotta tuotantotukijärjestelmän oikea ja yhdenmukainen soveltaminen voitaisiin varmistaa ja koska kokemusten mukaan tuottajajäsenvaltioiden hallinnollinen rakenne ei ole mukautunut riittävästi yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tarkastusten tekemiseen. Italian tasavalta perusti tätä tarkoitusta varten Age-Control SpA:n.

10 Riidan kohteena olevan markkinointivuoden 1993—1994 osalta säädetään lähemmin 26 päivänä toukokuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1187/94 * (EYVL L 132, s. 4, jäljempänä asetus N:o 1187/94) 1 artiklassa, jossa tätä ajanjaksoa varten vahvistetaan oliiviöljyn tuotantoarvio ja sen tuotantoa koskevan yksikkötuen määrä, joka voidaan maksaa ennakolta, käy ilmi seuraava määrä:

"Oliiviöljyn markkinointivuoden 1993—1994

— arvioitu tuotanto on 1 283 000 tonnia,

— — —".

* Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset asetuksesta N:o 1187/94 suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

11 Lopuksi riidanalaisen asetuksen liitteessä I — johon viitataan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa — vahvistetaan oliivien ja öljyn kiinteät tuotokset siinä mainituille tuotantoalueille.

12 Tältä osin riidanalaisen asetuksen ensimmäisessä perustelukappaleessa viitataan asetuksen N:o 2261/84 18 artiklaan, jonka mukaan oliivien ja öljyn tuotokset on vahvistettava yhtenäisiä tuotantoalueita kohti niiden tietojen perusteella, joita tuottajajäsenvaltiot ovat toimittaneet, ja säädetään, että nämä tuotokset on saadut tiedot huomioon ottaen vahvistettava liitteen I mukaisesti.

13 Erityisesti Italian tuotosten osalta tässä perustelukappaleessa esitetään, että "liitteessä I mainittuja määriä on oikaistu ottaen huomioon ne tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet varmistaakseen sen, että nämä määrät ovat yhdenmukaisia komission asetuksessa (EY) N:o 1187/94 määrätyn arvioidun tuotannon kanssa".

14 Italian hallitus esittää kanteensa tueksi seuraavat kolme kanneperustetta:

— EY:n perustamissopimuksen 155 artiklan neljännen luetelmakohdan, asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan, asetuksen N:o 3061/84 12 artiklan ja asetuksen N:o 2262/84 1 artiklan rikkominen sekä oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen,

— EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan rikkominen, ja

— harkintavallan väärinkäyttö.

Ensimmäinen kanneperuste

15 Italian hallitus esittää ensimmäisen kanneperusteensa tueksi, että komissio ei ole riidanalaisesta asetuksesta ilmeneviä tuotoksia määrittäessään käyttänyt perustana Age-Controlista peräisin olevia tietoja, vaan omia tietojaan, joita ei ole koottu yhteisön lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Komissio on näet valikoinut markkinoilla olevia tietoja etenkin, koska se käytti viitetietona vain neitsytoliiviöljyn laatua.

16 Italian hallituksen mukaan komissio ei voi perustamissopimuksen 155 artiklan neljännen luetelmakohdan, asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan, asetuksen N:o 3061/84 12 kohdan, asetuksen N:o 2262/84 1 artiklan eikä oikeusvarmuutta koskevan periaatteen mukaan toimia siten, että se asetuksen N:o 2262/84 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten toimielinten (nyt esillä olevassa asiassa Age-Control) toimittamien tietojen sijasta käyttää muita tietoja laskiessaan oliivien ja öljyn keskimääräistä tuotosta asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan mukaisesti.

17 Italian hallituksen mukaan asiaa koskevat yhteisön säännökset sitovat komissiota sen kootessa laskemisen perustana käytettäviä lukuja. Jos näin ei olisi, niillä kansallisilla toimielimillä ei olisi merkitystä, jotka jäsenvaltioiden on pitänyt perustaa kansallisella tasolla tapahtuvan oliivinviljelytuotosten määrittämisen kannalta tarpeellisten tietojen keräämistä ja tarkistamista varten ja jotka työskentelevät komission ennakolta hyväksymän ohjelman perusteella ja komission virkamiesten valvonnassa ja näiden antamien ohjeiden mukaisesti.

18 Italian hallitus myöntää kuitenkin, että koska komissiolla on harkintavalta kun se vahvistaa tuotoksia, komissio voi korjata jäsenvaltioiden sille toimittamia tietoja, edellyttäen, että se osoittaa, ettei kansallisia tietoja ole laadittu asetuksen N:o 3061/84 12 artiklassa säädettyjen objektiivisten perusteiden mukaisesti.

19 Aluksi on markkinointivuoteen 1993—1994 liittyvien asetuksen N:o 1187/94 ja riidanalaisen asetuksen osalta muistutettava, että sen jälkeen, kun komissio on asetuksen N:o 1187/94 perusteella pienentänyt Italian esittämiä tuotantoarvioita, se on riidanalaisessa asetuksessa määrittänyt kiinteät tuotokset oliivikiloina puuta kohti ja 100 kilosta oliiveja saatavina öljykiloina tasolle, joka tuotantoarvion mukaisesti on noin 30 prosenttia alempi kuin Age-Controlista peräisin olevien lukujen perusteella tehty laskelma. Tämän 30 prosentin suuruisen vähennyksen toimittamista ei ole kiistetty.

Komission ja tuottajajäsenvaltioiden täytäntöönpano- ja harkintavalta

20 Komission ja jäsenvaltioiden toimivallasta oliivien ja oliiviöljyn tuottajia koskevan tukijärjestelmän hoitoon liittyvissä asioissa on muistutettava, että perustamissopimuksen 155 artiklan neljännen luetelmakohdan mukaan komissio käyttää neuvoston sille siirtämää toimivaltaa neuvoston antamien sääntöjen täytäntöönpanoon varmistaakseen yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja kehityksen.

21 Näin ollen neuvosto on asetuksen N:o 2261/84 17 a ja 18 artiklalla, sellaisena kuin ne ovat muutettuna asetuksella N:o 3500/90, antanut komissiolle tehtäväksi markkinointivuoden aikana ja sen jälkeen määrittää hallintokomiteamenettelyn mukai-

sesti oliivien ja oliiviöljyn eri määrät eli neljän viimeisen markkinointivuoden keskimääräisen tuotoksen, tuotantoarvion, markkinointivuosikohtaisen tuotoksen ja tosiasiallisen tuotannon, joita tietoja tarvitaan asetuksen N:o 136/66 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuottajille suunnatun tuen myöntämiseen.

22 Perustamissopimuksen systematiikasta, jonka yhteyteen perustamissopimuksen 155 artikla on asetettava, ja käytännön vaatimuksista seuraa, että täytäntöönpanon käsitettä on tulkittava laajasti. Koska ainoastaan komissio pystyy seuraamaan jatkuvasti ja tarkkaavaisesti maatalousmarkkinoiden kehitystä sekä toimimaan tilanteen vaatimalla ripeydellä, neuvosto voi tällä alueella joutua antamaan sille laajat valtuudet. Tästä seuraa, että näiden valtuuksien rajoja on arvioitava erityisesti markkinajärjestelyn kannalta tarpeellisten yleisten ja objektiivisten tavoitteiden perusteella (asia C-478/93, Alankomaat v. komissio, tuomio 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3081, 30 kohta).

23 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan komissio voi käyttää tätä harkintavaltaa tietyssä määrin myös silloin kun se tutkii perustietoja (ks. tältä osin asia 138/79, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 3333, 25 kohta). Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 30 kohdassa todennut, yhteisöjen tuomioistuin on viimeksi edellä mainitussa asiassa Alankomaat vastaan komissio antamassaan tuomiossa vahvistanut, että komissio voi tarkistaa kansallisten viranomaisten toimittamien lukujen paikkansapitävyyden ja tarvittaessa omasta aloitteestaan korjata niitä. Tätä valtaa ei kuitenkaan saada käyttää perusasetusten eikä soveltamissäännösten (joita nyt esillä olevassa tapauksessa sisältyy etenkin asetukseen N:o 2261/84) vastaisesti.

24 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan sanamuotoon perustuvan tulkinnan vastaista ei ole se, että komissio ei käytä vain tuottajajäsenvaltioiden antamia tietoja, eikä se, että se korjaa näitä tietoja, jos vaikuttaa siltä, etteivät ne vastaa markkinoilla vallitsevaa tilannetta.

25 Tuotokset lasketaan tällöin tuottajajäsenvaltioiden antamien tietojen "perusteella", kuten tässä säännöksessä määrätään. Tällä ilmauksella ei näet suljeta pois sitä, että

tuottajajäsenvaltioiden toimittamia tietoja muutetaan, eikä sitä, että muita tietoja otetaan huomioon, minkä asetuksen N:o 3061/84 12 artiklan 2 kohdan sanamuoto vahvistaa. Tässä säännöksessä luetellaan tältä osin vain osa niistä tiedoista, jotka on kerättävä ja jotka tuottajajäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ilman, että siinä suljetaan pois mahdollisuutta kerätä muita tietoja.

26 Asetuksen N:o 2261/84 19 artiklassa tarkoitetun hallintokomiteamenettelyn käyttäminen saman asetuksen 18 artiklassa tarkoitettujen tuotosten vahvistamiseksi osoittaa, että vahvistamisessa ei ole kysymys ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten antamiin tietoihin perustuvasta yksinkertaisesta laskemisesta, vaan vahvistaminen edellyttää, että komissiolla on tietty itsenäinen päätöksentekovalta, ja että sitä tällöin tarvittaessa avustaa hallintokomitea.

27 Jos nimittäin oletettaisiin, että tuotosten vahvistaminen olisi vain pelkkä laskutoimitus, joka tehdään ankarien ja tarkoin määritettyjen sääntöjen mukaan tuottajajäsenvaltioista peräisin olevien muuttumattomien lukujen perusteella, rasva-ainealan hallintokomitean ja komission olisi turha puuttua asiaan ja, kuten julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 37 kohdassa on todennut, tuotosten lopullinen vahvistaminen kuuluisi suoraan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle.

28 Jotta oliiviöljyn ja oliivien tuottajille myönnettäviä tukia koskevan järjestelmän keskeisten tavoitteiden toteutuminen voitaisiin taata (eli kaikkia oliiviöljyn ja oliivien tuottajia kohdeltaisiin tasapuolisesti kaikissa tuottajajäsenvaltioissa) ja jotta voitaisiin valvoa, että tuottajille myönnettäviä tukia koskeva järjestelmä toimii asianmukaisesti oikeiden tietojen perusteella, komission on kyettävä tarkistamaan ja tarvittaessa korjaamaan jokaisen jäsenvaltion sille antamia tietoja.

29 Tätä tulkintaa tukee se, että kyseisessä järjestelmässä vain komissio on vastuussa siitä, että tukia myönnettäessä huomioon otettavat eri määrät määritetään ja vahvistetaan hallintokomiteamenettelyn mukaisesti. Tästä seuraa, että komissio määrittää asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotantoarvion ennen

huhtikuun 1 päivää ja vahvistaa saman asetuksen 18 ja 17 a artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotokset ennen 31 päivää toukokuuta ja tosiasiallisen tuotannon viimeistään kuuden kuukauden kuluttua markkinointivuoden päättymisestä.

30 Tämän vuoksi vaikuttaa siltä, että oliiviöljyn ja oliivien tuottajille myönnettäviä tukia koskevassa järjestelmässä komission ja tuottajajäsenvaltioiden tehtävät täydentävät toinen toisiaan: tuottajajäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiettyjä tietoja, jotka tällä on oikeus tarkistaa määrittääkseen lopullisesti oliivien ja oliiviöljyn tuotokset.

Komission toimivalta käyttää muita tietoja

31 Italian hallitus valittaa komission käyttäneen muita kuin asiaa koskevien yhteisön sääntöjen edellyttämiä tietoja. Tästä syystä on tarkistettava, kuinka laaja toimivalta komissiolla on, kun se korjaa tuottajajäsenvaltioiden toimittamia tietoja.

32 Jos toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tuottajajäsenvaltioiden välityksellä antamat tiedot poikkeavat merkittävästi markkinoilla vallitsevasta tilanteesta, komissio voi näiden tietojen korjaamisen sijasta tarvittaessa korvata ne omia muuttujiaan käyttäen tiedoilla, joita se on kerännyt välittömästi taloudellisilta toimijoilta, kuitenkin edellyttäen, että nämä tiedot vastaavat oliiviöljy- ja oliivimarkkinoiden todellista tilannetta ja kehitystä.

33 Jos komissiolla ei olisi tällaista korjausvaltaa, se ei kykenisi takaamaan, että oliiviöljyn ja oliivien tuottajille myönnettäviä tukia koskeva järjestelmä toimii asianmukaisesti oikeiden tietojen perusteella eikä niin muodoin varmistamaan, että alaa koskeva keskeinen tavoite, jonka mukaan kaikkia oliiviöljyn ja oliivien tuottajia on kohdeltava tasapuolisesti kaikissa tuottajajäsenvaltioissa, toteutuu.

34 Tällainen tulkinta ei sitä paitsi ole asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan ja asetuksen N:o 3061/84 12 artiklan vastainen. Missään näistä säännöksistä ei — asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklan 4 kohtaa lukuun ottamatta — tosin säädetä nimenomaisesti muiden tietolähteiden käyttömahdollisuudesta eikä mahdollisuudesta toimituttaa tarvittaessa oliiviöljytuotantoa koskevia tutkimuksia ja tarkastuksia. Kuten jo tämän tuomion 25 kohdasta käy ilmi, asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan sanamuoto ei kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta käyttää muitakin tietolähteitä kuin tuottajajäsenvaltioiden komission asetuksen N:o 3061/84 12 artiklan mukaisesti antamia tietoja.

35 Tästä seuraa, että komissiolla oleva korjausvalta ei ole asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan vastainen, jos jäsenvaltion antamia tietoja voidaan korjata vain korvaamalla ne toisilla, markkinatilannetta ja kyseisen markkinointivuoden tuotoksia paremmin vastaavilla tiedoilla.

36 Tuotoksia koskevien muiden tietolähteiden käyttämisen, siten kuin asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklan 4 kohdassa säädetään, on oltava sallittua sitäkin suuremmalla syyllä, koska nämä tuotokset kokonaisuudessaan kuvaavat sitä tosiasiallista tuotantoa, joka komission on saman asetuksen 17 a artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan vahvistettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua markkinointivuoden päättymisestä.

37 Vaikka tuottajajäsenvaltioista peräisin olevien tietojen korjaaminen eroaakin menettelystä, jossa tietoja korvataan muista lähteistä peräisin olevilla tiedoilla, nämä kaksi menettelytapaa johtavat kuitenkin tuotosten laskemisen kannalta samoihin peruslukuihin ja tästä seuraa, että myöhemmin on mahdotonta määrittää, minkä menettelyn perusteella nämä tuotokset on määritetty.

Tietojen korjaaminen riidanalaisessa asetuksessa

38 Tästä syystä silloin kun arvioidaan, voiko komissio nyt esillä olevassa asiassa korvata Italian toimivaltaisilta viranomaisilta peräisin olevat tiedot omilla tiedoillaan, on tarkistettava, olivatko ne muuttujat, joita komissio sovelsi Italian markkinoilla toimivilta yksityisiltä peräisin oleviin tietoihin, sellaisia, että ne vastasivat Italian markkinoiden todellista tilannetta paremmin kuin Italian viranomaisten toimittamat tiedot, ja olivatko nämä muuttujat sellaisia, että se Italian hallituksen esittämä väite, jonka mukaan markkinointivuoden 1993—1994 tuotanto ylitti edellisen markkinointivuoden tosiasiallisen tuotannon, voidaan hylätä.

39 Ensin on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin kun on kyse asioista, joihin liittyy monitahoisen taloudellisen tilanteen arvioimista, kuten nyt esillä olevassa asiassa, komissiolla on laaja harkintavalta, ja että tuomioistuin ei tällaisen toimivallan käytön lainmukaisuutta valvoessaan voi toimivaltaisen viranomaisen puolesta arvioida asiaa, vaan sen on ainoastaan tutkittava, että toimivaltaa ei ole käytetty ilmeisen virheellisellä tavalla tai että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (asia C-169/95, Espanja v. komissio, tuomio 14.1.1997, Kok. 1997, s. I-135, 34 kohta).

40 Nyt esillä olevassa asiassa Italian hallitus ei ole näyttänyt toteen tällaisen virheellisyyden olemassaoloa.

41 Kuten aikaisemmissakin tuotosten vahvistamiseen liittyvissä asioissa komission oli tarkistettava ja korjattava, jopa muutettava Italian antamia tietoja. Tuotantoarviota, jonka Italian viranomaiset olivat tehneet ja joka oli asetuksella N:o 1187/94 vahvistetun arvion mukainen, oli jo korjattu pienemmäksi. Vaikka asetuksen N:o 1187/94 ja riidanalaisen asetuksen välillä ei olekaan asiayhteyttä, komissio ei voinut olla ottamatta huomioon sitä 30 prosentin suuruista eroa, joka oli ensin mainitun asetuksen mukaisen tuotantoarvion ja niiden tuotosten välillä, jotka olisi saatu, jos Age-Controlin antamia alkuperäisiä tietoja olisi käytetty, koska tällöin se olisi laiminlyönyt sen tehtävän, joka sillä on oliiviöljyn ja oliivien tuottajille myönnettävien tukien hallinnoinnissa.

42 Komission käyttämät muuttujat, joiden joukossa olivat tukkuhinnat, markkinahinnan ja tarjonnan välinen suhde, yksityisissä varastoissa säilytetyt määrät, intervention yhteydessä todetut määrät, yksityisten varastojen myyntiajankohta markkinointivuoden alussa ja tiettyjen Italian alueiden sääolosuhteet, ovat sellaisia, että kokonaisuutena ottaen ne antavat luotettavan kuvan markkinoilla vallitsevista olosuhteista ja niiden kehityksestä.

43 Siitä huolimatta, että Italian hallitus on perustellusti arvostellut eräitä muuttujien yksityiskohtia ja eräitä komission näiden perusteella tekemiä päätelmiä, on todettava, että eri taloudellisilta toimijoilta peräisin olevat tiedot osoittavat kokonaisuudessaan, toisin kuin Age-Controlin selvittämät ja Italian viranomaisten antamat tiedot, että tuotanto oli laskussa verrattuna edelliseen markkinointivuoteen.

44 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 54 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa täsmentänyt, ne tiedot, jotka perustuivat asetuksen N:o 2261/84 17 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tosiasialliseen tuotantoon ja joita komissio käytti vahvistaessaan tuotoksia, vastasivat paremmin Italian oliiviöljymarkkinoilla vallitsevaa tilannetta kuin Italian viranomaisten toimittamat tiedot.

45 Oikeusvarmuuden periaatteen osalta on syytä lähemmin muistuttaa, ettei sitä voida katsoa loukatun, koska kyseinen jäsenvaltio tiesi, miksi komissio oli päättänyt käyttää perustana omia tietojaan ja miten näitä tietoja aiottiin kerätä, ja sillä itsellään on oikeus saada tietoja käytetyistä tiedoista. Tämän perusteella se on voinut verrata tietoja ja tarvittaessa tarkistaa omia lukujaan. Julkisasiamies on lähemmin markkinointivuoden 1993—1994 osalta esittänyt ratkaisuehdotuksensa 51 kohdassa, että kaikki nämä tiedot olivat Italian hallituksen hallussa, joten oikeusvarmuuden periaatetta oli noudatettu.

46 Tämän vuoksi EY:n perustamissopimuksen 155 artiklan neljännen luetelmakohdan, asetuksen N:o 2261/84 18 artiklan, asetuksen N:o 3061/84 12 artiklan ja asetuksen N:o 2262/84 1 artiklan rikkomista sekä oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste

47 Italian hallitus väittää, että riidanalaista asetusta ei ole perusteltu riittävästi ja että komissio näin ollen on loukannut perustamissopimuksen 190 artiklassa asetettua perusteluvelvollisuutta.

48 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 190 artiklassa määrätyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta. Yhteisön toimielimen ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa, ovatko säädöksen perustelut tämän artiklan mukaisia, on otettava huomioon säädöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (em.

asiassa Alankomaat v. komissio annetun tuomion 48 ja 49 kohta ja asia C-22/94, Irish Farmers Association ym., tuomio 15.4.1997, Kok. 1997, s. I-1809, 39 kohta).

49 Nyt esillä olevassa asiassa riittää viittaus riidanalaisen asetuksen ensimmäiseen perustelukappaleeseen, jossa Italian tuotosten osalta täsmennetään selkeästi ja yksiselitteisesti, että liitteestä I ilmeneviä lukuja on oikaistu suhteessa jäsenvaltion toimittamiin tietoihin, jotta niiden yhdenmukaisuus asetuksen N:o 1187/94 mukaisen tuotantoarvion kanssa voitaisiin varmistaa. On syytä todeta, että Italian tasavallan täytyi näissä olosuhteissa tietää, millä perusteella komissio oli korjannut Italiasta peräisin olevia tietoja, ja näin on riippumatta siitä, onko Italian tasavallan esittämä, tuotantoarvion ja tuotosten välistä asiayhteyttä koskeva väite perusteltu.

50 Väite, jonka mukaan riidanalaista asetusta ei ole perusteltu, on siis hylättävä.

Kolmas kanneperuste

51 Kolmannessa kanneperusteessaan Italian hallitus tukeutuu riidanalaisen asetuksen ensimmäiseen perustelukappaleeseen ja väittää, että komissio on käyttänyt väärin harkintavaltaansa, koska tuotoksia vahvistaessaan sen tavoitteena on ollut saada ne vastaamaan asetuksen N:o 1187/94 mukaista tuotantoarviota ja näin vahvistaa markkinointivuotta 1993—1994 koskeva alennettu tuotantoarvio.

52 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielimen toteuttama toimenpide voidaan kumota harkintavallan väärinkäytön perusteella vain silloin kun on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muussa

kuin esitetyssä tarkoituksessa tai perustamissopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (asia C-84/94, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, tuomio 12.11.1996, Kok. 1996, s. I-5755, 69 kohta).

53 Näin ei ole riidanalaisen asetuksen osalta.

54 Riidanalaisen asetuksen tavoitteen osalta komissio täsmensi ensimmäisessä perustelukappaleessa, että oliivien ja öljyn tuotokset vahvistetaan yhtenäisiä tuotantoalueita kohti niiden tietojen perusteella, jotka tuottajajäsenvaltiot ovat toimittaneet, ja että saadut tiedot huomioon ottaen nämä tuotokset on syytä vahvistaa liitteestä I ilmenevin tavoin. Ei voida myöskään epäillä, ettei riidanalaisen asetuksen tavoitteena olisi toteuttaa asetuksen N:o 2261/84 18 artiklasta ilmenevää, tuotosten vahvistamista koskevaa tavoitetta.

55 Italian tuotannon osalta komissio esittää sitten saman perustelukappaleen viimeisessä virkkeessä ne syyt, joiden perusteella se on oikaissut Italian esittämiä lukuja, vaikka se on käyttänyt muista jäsenvaltioista peräisin olevia lukuja sellaisinaan. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 80 kohdassa huomauttanut, komissio selvittää näin ollen vain erästä tuotosten vahvistamisessa käytettävän muuttujan muuttamista yrittämättä toteuttaa muuta kuin tämän perustelukappaleen kahdessa ensimmäisessä virkkeessä mainittua päämäärää.

56 Tuotoksia ei ole vahvistettu ilmeisen virheellisesti, koska Italian hallitus ei ole näyttänyt toteen, että riidanalaisella asetuksella on jokin muu tavoite kuin näistä tuotoksista säätäminen. Näin ollen harkintavallan väärinkäyttöä koskeva kanneperuste on hylättävä.

57 Kanne on tästä syystä hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

58 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Italian hallitus velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Mancini Murray Hirsch

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 1997.

R. Grass G. F. Mancini

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja